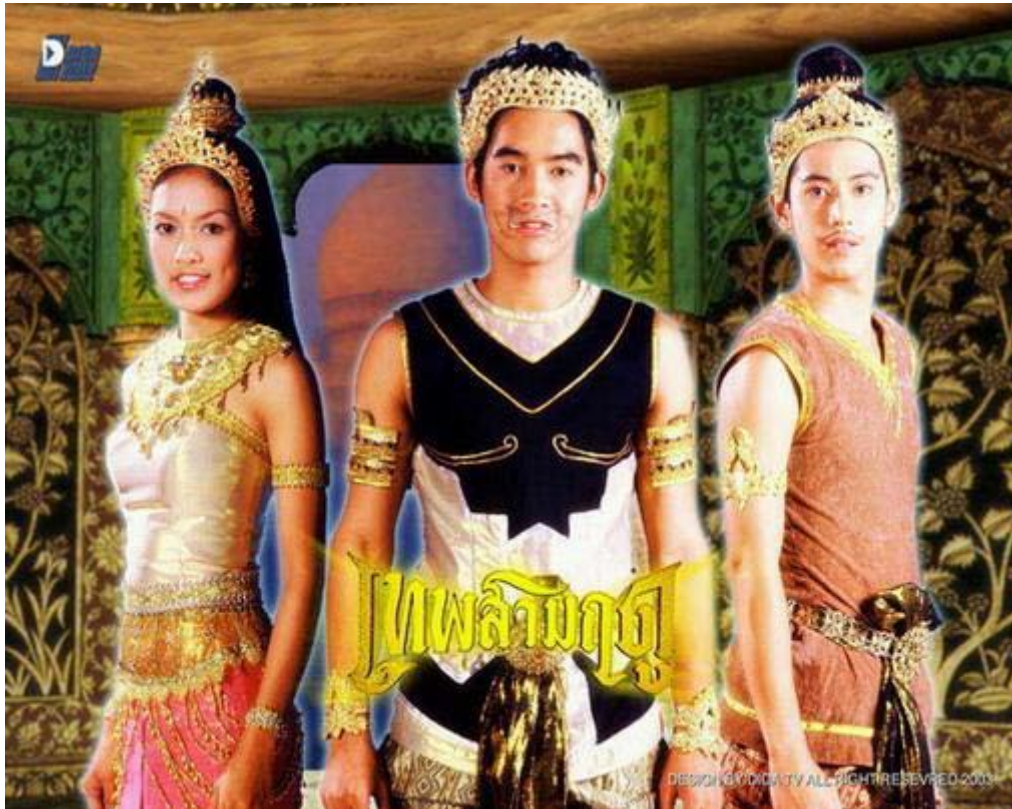

ท้าวตริภพ ผู้ครองเมืองอุดม มิมเหสี 2 คน ฝ่ายขวาชื่อ นางมณี ฝ่ายซ้ายชื่อ นางสุทัศน์ แต่ทั้งสองไม่มีโอรสสืบราชสมบัติ ทำให้ท้าวตริภพเดือดร้อนใจยิ่งนัก จึงทำการ บวงสรวงเทวดา ซึ่งเนื่องจากท้าวตริภพมีความตั้งใจอันแน่วแน่ คำขอจึงไปถึงวิมานพระอิศวร พระอิศวร จึงให้ พระพิรุณลงมาเกิด แต่เนื่องจากพระพิรุณมีเพื่อนรักอีก 2 คน คือ เทพหน้าเป็นยักษ์ชื่อ ราชู และนางฟ้าชื่อ เมขลา ทั้ง 3 สาบานเป็นพี่น้องกัน พระราชู และเมขลา จึงไปอ้อนวอน พระอิศวรขอตามไปเกิดด้วย พระอิศวรเห็นใจในความรักความผูกพันของทั้ง 3 จึงตกลงใจให้ไปเกิดด้วยกัน แต่เนื่องจากท้าวตริภพต้องการลูกคนเดียว ทั้ง 3 จึงต้องผลัดกันออกมาคนละฤดู คือ พระพิรุณ จะออกมาในฤดูฝน ในรูปร่างของเทพบุตรรูปร่างงาม พระราชูออกมาในฤดูร้อน ในรูปร่างอัปลักษณ์ของยักษ์ร้าย (แต่ใจดี) และนางจินดาเมขลาจะออกมาในฤดูหนาว เป็นสาวงาม นี่เป็นที่มาของ "ฝนสามฤดู"

พระอิศวรเล็งเห็นว่า นางมณีเป็นคนดี ส่วนสุทัศน์มีจิตใจริษยา จึงประทานเทพ ทั้ง 3 มาเกิดกับนางมณี แต่เนื่องจากกรรมเก่าจะทำให้พลัดพราก ก็บันดาลให้นางมณีคลอดลูกตรงกับฤดูร้อน หลังจากตั้งครรภ์ถึง 5 ปี เด็กที่ออกมาจึงกลายเป็นเด็กโต และออกมาในรูปยักษ์ เพราะเป็นที่ของพระราชู สร้างความโกรธกริ้วให้กับท้าวตริภพมาก ประกอบกับการดูแลของนางสุทัศน์ ท้าวตริภพจึงสั่งให้ล่อยแพราหูออกจากเมือง ไป โดยไม่ฟังคำขอร้องของนางมณี ส่วนนางมณีนี้นั้นจะขอตามลูกไปด้วย แต่พระราชูเกรง

แม่จะลำบากจึงปลอบใจแม่ต่างๆ นานา จนแม่เชื่อว่าพระราหุมี
บุญญธิการ และจะปลอดภัยทุกอย่างจึงปล่อยให้ไป